Mendelova univerzita v Brně Provozně ekonomická fakulta

Webová architektura v prostředí vysoké zátěže

Diplomová práce

Vedoucí práce: Ing. Michael Štencl, Ph.D.

Bc. Jakub Škrha

Abstract

Citace práce v anglickém jazyce abstrakt práce v anglickém jazyce

Abstrakt

Citace práce v českém jazyce abstrakt práce v českém jazyce

OBSAH 5

1	Úvod	7									
2	Nežádoucí vlivy a důsledky vysoké zátěže										
3											
4											
5	Aplikační vrstva5.1 Webová aplikační architektura MVC5.2 Optimalizace aplikační vrstvy5.3 Druhy aplikačních vrstev5.4 Ajax a webové služby	13 13									
6	Dabázová vrstva6.1 Optimalizace SQL dotazů6.2 Indexace6.3 Partitioning6.4 Replikace6.5 Druhy relačních databází	16 16 17									
7	Webové cache 7.1 Typy obsahu 7.2 HTTP hlavičky pro ovládání cache 7.3 Druhy cache 7.3.1 Proxy cache a cache prohlížeče 7.3.2 Reverzní proxy cache 7.3.3 Aplikační distribuovaná cache	20 21 22 22									
8	Další vrstvy aplikace8.1 CDN8.2 NoSQL Databáze8.3 Vyhledávání										
9	Virtualizace										
10	Load balancing	27									
11	1 Cloud Computing										
12	2 Praktická část s experimenty a výsledky 12.1 Vrstvy webové architektury										

OBSAH 6

		12.2.1	XHProf	30				
		12.2.2	Siege	31				
		12.2.3	PostgreSQL Explain	31				
	12.3	Aplika	ční vrstva PHP	32				
		12.3.1	Optimalizace pomocí APC	32				
		12.3.2	Dosažené výsledky	33				
	12.4	Databa	ázová vrstva	35				
		12.4.1	Optimalizace databáze	35				
		12.4.2	Dosažené výsledky	36				
	12.5	Aplika	ční distribuovaná cache	38				
		12.5.1	Optimalizace aplikace pomocí Memcached	39				
		12.5.2	Specifikace aplikace	39				
			Dosažené výsledky					
12.6 Reverzní proxy cache								
			Optimalizace pomocí reverzní proxy cache Nginx s Memcached					
			Využití Ajax a webových služeb pro NGINX s Memcached					
		12.6.3	Dosažené výsledky	45				
13	Disk	uze		46				
14	Závě	ěr		47				
15	Refe	erence		48				
16	Příle	ohy		50				

<u>1 ÚVOD</u> <u>7</u>

1 Úvod

Něco na téma jak vzniká vysoká zátěž na iternetu, jaký je vliv internetu, roustoucí zájem o internet a stoupající zátěž. Uvidíme, napíšu to jako poslední.

2 Nežádoucí vlivy a důsledky vysoké zátěže

Úspěch internetových a webových projektů je přímo úměrný výši návštěvnosti, používání a registracím a samozřejmě výdělku z aplikace. Obecně se dá předpokládat, že čím je větší návštěvnost projektu, tím jsou větší i zisky. A to už díky reklamní činnosti či placenných služeb. Ovšem zde se dá velice jasně konstatovat, že tyto výdělky nejsou až tak lehce získané. Nejenom, že si musí aplikace získat své uživatele, ale musí řešit problémy s obrovským počtem uživatelů, čili problémy s vysokou zátěží.

Vysoká zátěž může mít ve své podstatě několik nežádoucích vlivů, které můžou mít až katastrofický scénář. Může docházet k takovému zatížení aplikace, že odpovědi na jednotlivé požadavky mohou trvat velice dlouhou dobu. Tím pádem si uživatel může rozmýšlet, zda-li příště navštíví tuto webovou aplikaci, či zkusí některou z jiných možných konkurenčních alternativ. Takto velice nepříznivý scénář může být ještě horším. A to tak, že díky velkému zatížení dojde dokonce k výpadku celé aplikace, a tím pádem už se uživateli nedostane vůbec žádné odpovědi na jeho požadavek. Při takovém scénáři existuje vysoká pravděpodobnost ztráty a poklesu uživatelů, což může znamenat velký pokles zisků pro firmu či společnost.

Po technické stránce se při velké zátěži vytvoří pro každý požadavek celý samostatný proces či vlákno procesu, které si klade nároky na procesor CPU a operační paměť RAM serveru. Vznikají tak i procesy, které musí čekat na přidělení takových prostředků a tím pádem zatížení, které roste a čeká na vykonání může server přetížit až už nebude provozuschopný. Takovéto zatížení je možné pozorovat při výpisu právě běžících procesů a jejich vytížení na RAM či CPU (například příkazem top). Dále je možno pozorovat tzv. Load Average (například příkazem uptime), které představuje počet procesů čekajích na přidělení prostředků během jedné, pěti či patnácti minut. Takto je možné sledovat jaké jsou nežádoucí vlivy vysoké zátěže na technické úrovni.(Kyle Rankin, 2010)

Je nutné podotknout, že existuje i jeden skrytý a ne tak viditelný důsledek vysoké zátěže. Tím je fakt, že jakmile se začne zvedat návštěvnost uživatelů, a tím pádem i zátěž aplikace, projektové vedení si klade požadavek, aby tento nárůst uživatelů již zůstal, a naopak se dokonce i zvětšoval. A to vše z toho důvodu, že velký počet uživatelů, znamená velkou zátěž pro aplikaci, ovšem velký finanční přínos pro firmu.

3 Zneužití vysoké zátěže

Z nežádoucích vlivů a důsledků uvedených v předchozí kapitole vyplývá, že rostocí zátěž může způsobit katastrofické scénáře, čili může negativně působit na celou aplikaci. Tento poznatek představuje obrovské riziko při jeho zneužití. Zpravidla může být způsobeno úmyslným či neúmyslným chováním nějaké organizace či jedince. Takovéto zneužití má svoji oporu i v zákonech, kde hrozí až odmětí svobody několika let.

U webových projektů je možné z těch neúmyslných zmínit například nějaké klientské chyby programů, či větší míru indexace robotů jednotlivých vyhledáváčů. Roboti vyhledávačů pravidelně prochází webovou aplikaci a indexují její jednotlivé části, a tyto výsledky zohledňují následně ve svých výsledcích ve vyhledávání. Tito roboti mohou představovat nežádoucí zátěž.

Tím druhým a daleko nebezpečnějším úmyslným způsobem lze mnohdy způsobit daleko větší škody. Toto úmyslné chování už je klasifikováno jako útok na webovou aplikaci za který hrozí postih podle zákona. Tyto útoky jsou nazývány DoS, neboli Denial of Service. Jejich cílem je ochromit infrastrukturu celé webové architektury přehlcením požadavků na které aplikace bude vytvářet odpovědi. Tyty útoky využívají chyb, nedostatků či nedokonalostí protokolů ICMP, TCP, UDP a jiných protokolů či samotných webových aplikací. Například útok s názvem Tcp Syn Flood, kdy útočník vytíží aplikaci SYN pakety pro navázání spojení využívá nedokonalosti TCP protokolu. Dalšími útoky využívajích nedokonalostí mohou být ICMP Flood, Ping of Death, Smurf Attack, IP Spoofing, Fraggle Attack, Teardrop, Application level aj. Ovšem proti většině těchto útoků už dnes existuje ochrana ve formě servisních instalací jednotlivých systémů či aktualizací programů síťových zařízení a nebo lehkou konfigurací. (Faisal Khan, 2009)

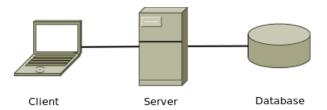
Ovšem co v dnešní době představuje daleko větší nebezpečí, jsou útoky typu DDoS, neboli Distributed Denial of Service. V tomto případě jako princip obdobný jako u DoS, ovšem s tím, že je úkol distribuovaný. Tedy je spuštěn z několika stanic, několika uživateli a pomocí různých nástrojů. Tento způsob je tedy daleko více organizovaný a daleko více nebezpečný a učinnější. (Faisal Khan, 2009)

Právě v dnešních dnech se stává symbolem boje za svobodu internetu skupina s názvem Anonymous, která využívá útoků DDoS. Při svých útocích využívají například útoky typu Slowloris, kdy útočník využívá protokolu HTTP na aplikační úrovni a chce celou odpověď na svůj požadavek. Při navázaném spojení ovšem odesílá HTTP hlavičky co nejpomaleji, aby tak co nejvíce prodloužili dobu spojení a získal prostor pro vytvoření dalšího spojení, čili další zátěže. Tato skupina napadá webové aplikace veřejnosti neoblíbených politických stran, vládních organizací, protipirátských asociací a jiných subjektů. Získávají si tím obrovskou podporu ve společnosti i médiích, která s jejich kroky souhlasí. Dokonce pro své útoky využívají i příznivců z řad veřejnosti, kteří nemusí odborníky informačních technologií. Stačí jim si pouze stáhnout upravený program, v určený čas ho spustit a připojit. Útoky probíhají hlášeně či neohlášeně, organizovaně a ditribuovaně. Otázkou zůstává, kdy

jejich konání přeroste z útoků pro dobro společnosti, a stanou se útoky pro vydírání, posílení moci, či za účelem finančního obohacení. V ten moment i společnost, která je v tyto dny podporuje, může pocítit, jak jsou pro ně nebezpeční. I v historii Země nalezneme spoustu skupin, které byly lidmi podporovány a nakonec se z nich stal symbol krutosti, tyranie, úzkosti a neštěstí. Proto je důležité jejich útoky nepodceňovat a umět se bránit. Má práce se nezabývá konkrétním řešením nějakého z typů útoků, ale zabývá se obecně vysokou zátěží, a jak ustát narůst obrovské zátěže a tedy i nějaký útok.(Pavel CČepskyý, 2012)

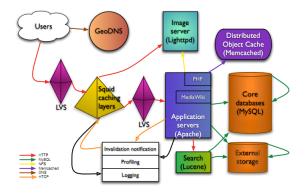
4 Tří a vícevrstvá architektura webových systémů

Webová architektura je ve svém základu třívrstvá. První vrstvu tvoří klient, neboli uživatel se svým Hardware a Software, a svými aplikačními požadavky. Druhou vrstvu tvoří aplikační server, který zpracovává požadavky aplikace, tedy požadavky klienta, zpracuje tento požadavek, vytvoří odpověď a zašle zpět klientovi. Ovšem k tomu, aby mohl tuto odpověď vytvořit, potřebuje i data aplikace, která jsou uloženy v perzistentní databázi, která tvoří třetí a poslední vrstvu třívrstvé architektury. Každá z vrstev, tedy prezentační, aplikační i datová má své místo a svou správu v aplikaci. (Jaroslav Zendulka, 2005)

Obrázek 1: Tří vrstvá architektura webových aplikací

V architektuře webových aplikací s vysokou zátěží už je potřeba jiného přístupu. V tomto případě se dá říci, že je třívrstvá architektura nedostačující. Je potřeba počítat se síťovími prvky pro load balancing, s více aplikačními stroji, s databázovými replikacemi, s DNS řešením pro geografické rozdělení zátěže, s CDN pro rozdělení zátěže přidělování obsahu, s vrstvami pro cache aplikace a s dalšími vrstvami pro backendové či frontendové aplikace a služby. V tomto případě neexstuje žádné jasně dané a pevné řešení, každá aplikace si s sebou nese své individuální a charakteristické řešení a strategii, i když některé osvědčené postupy se opakují. Tyto strategie už nesou název vícevrstvá architektura.

Obrázek 2: Webová architektura společnosti Wikimedia provozující Wikipedia.org

Nutkno podoknout, že webové architektury využívají nejčastěji ke své komunikaci mezi klientem a architekturou protokol HTTP, který využívá portu číslo 80 a protokolu TCP pro komunikaci. Proto je celá má odborná studie založena na práci s tímto protokolem.

5 APLIKAČNÍ VRSTVA 12

5 Aplikační vrstva

Aplikační vrstva představuje jádro webové architektury. Jejím účelem je příjmout a zpracovat klientův požadavek, vytvořit odpověď a tuto odpověď zaslat nazpět klientovi. Na aplikační vrstvu jsou tak kladeny úkoly celé režie procesu tvorby odpovědi, a tím pádem má velkou zoodpovědnost a mnohdy i největší zátěž.

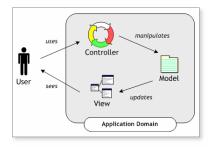
5.1 Webová aplikační architektura MVC

V dnešní moderní aplikační vrstvě se používá aplikační architektura návrhového vzoru MVC pro přehlednější a rychlejsí způsob tvorby aplikace. Tato zkratka vychází z tří slov Model, View a Controller, které představují tři základní vrstvy aplikační architektury. Často bývá označovám i jako MVC framework, který rozděluje aplikaci do tří modulů. (Rudolf Pecinovskyý, 2007)

Controller je prvotní inicializační vrstva každého požadavku. Zpracovává příchozí data, parametry a atributy dané akce od uživatele, provádí jejich kontrolu a formátování. Stará se i o zabezpečení dané konkrétní akce vrstvy Controller. Často spolupracuje s vrstvou Model, které předává požadavky na data aplikace, a tyto data dále zpracovává pro předání do vrstvy View. (Rudolf Pecinovskyý, 2007)

Model má za úkol přistupovat k datovým úložištím, a to ať už k perzistentní databázi nebo souborovému systému, cache či jiným typům úložišť. Zapouzdřuje tak datovou logiku frameworku. Často se jedná o soubor dalších návrhových vzorů, kde se může vyskytnout přepravka (Crate) či jejich kolekce pro přenášení dat, zástupce (Proxy) pro přístup k implemtacím nad přepravkami, příkaz (Command) pro vykonání nějaké akce či příkazu, strategie (Strategy) pro určení nějaké konkrétního algoritmu ze skupiny algoritmů nad určitou úlohou, a mnohé další z návrhových vzorů. Modelová vrstva bývá označována za nejsložitější vrstvu, a právě proto je potřeba dodržovat techniky OOP včetně návrhových vzorů pro další možnou rozšiřitelnost a pro přehlednost. (Rudolf Pecinovskyý, 2007)

View klade důraz na presentační úroveň, tedy na grafickou a jinou interakci s uživatelem. Zpracovává tak výsledek práce vrstvy Controller nad vrstvou Model a zobrazuje výsledek určitých operací. Často využívá nějakých šablonovacích přístupů. (Rudolf Pecinovskyý, 2007)

Obrázek 3: Návrhový vzor MVC a jeho životní cyklus

5.2 Optimalizace aplikační vrstvy

Optimalizace na úrovni aplikační vrstvy může mít několik způsobů a přístupů. Tato činnost se týká převážně programátorů a softwarových inženýrů, kteří mají za úkol vývoj a údržbu aplikační vrstvy. K tomu, aby se dali identifikovat problematické části pro optimalizaci slouží tzv. profilery. Ty mají obecně za úkol vyprofilovat jednotlivé funkce, metody, procedury, dotazy a příkazy, které se na dané vrstvě, již je profiler určen, vyskytují, a určit jejich dobu trvání, počet volání, čas spuštění, závislosti a další parametry. Profilování, neboli určení kandidátů pro optimalizaci, je prvním a nejdůležitějším krokem pro optimalizaci aplikační vrstvy webové architektury. Další kroky se týkají především těchto oblastí:

- Výběr nejoptimálnějšího algoritmu pro danou úlohu
- Výběr nejrychlejšího MVC frameworku
- Vytváření cache souborů aplikace
- Způsob překladu a vykonání zdrojových souborů
- Přidání další vrstvy architektury aplikační cache

5.3 Druhy aplikačních vrstev

Existuje celá škála různých programovacích jazyků a webových serverů pro implementaci aplikace. Každý z nich má své výhody a nevýhody, specifická řešení a přístupy. Uvádím zde krátký seznam těch v praxi nejběžněji se vyskytujících:

- Webový server Apache2 s programovacím jazykem PHP
- Java Servlets, Java Spring Source
- C# s technologií .NET
- Ruby on Rails
- Python a Django
- a mnohé další

5.4 Ajax a webové služby

Ajax, neboli Asynchronous JavaScript and XML, se dnes stává nedílnou součástí při vývoji webových aplikací. Aplikace tak dostávájí interaktivnější charakter bez nutnosti znovuzaslání celého požadavku webové aplikaci. Celý tento přístup probíhá nejvíce na straně klienta. Je použito javascriptu pro programovou implementaci, který má přístup ke stromu objektů dokumentu zvaného DOM, neboli Document Object Model. Do aplikační vrstvy jsem se rozhodl přidat AJAX z toho důvodu, že používá objekt XMLHttpRequest pro komunikaci s aplikačním serverem. Tyto

aplikační požadavky jsou nazývány webovými službami pro Ajax. Tyto požadavky jsou vykonávány na aplikační vrstvě a představují potenciální zátěž, která musí být i v některých případech optimalizována.(Brett McLaughlin, 2005)

6 Dabázová vrstva

Úkolem databázové vrstvy ve webové architektuře je zajišťovat datové služby a uchovávat tak aplikační data perzistentní. V oblasti webových architektur se nejčastěji vyskytují relační databázové systémy, a proto i má práce je soustředěna na tento typ databázových systémů. Databázový systém obecně tvoří databáze, jakožto skupina strukturovaných homogenních souborů, a SŘBD, neboli Systém řízení báze dat, jakožto integrovaný softwarový prostředek řídící bázi dat.

15

6.1 Optimalizace SQL dotazů

Optimalizace dotazů SQL je nedílnou součásti procesu práce s databázovým systém v prostředí vysoké zátěže. Je totiž důležité nejenom si umět získat potřebná data, ale je potřeba zvážit i za jakou cenu tyto data prostřednictvím databázavého systému získáváme. Hovoříme-li o webových architekturách s vysokou zátěží, je tento proces optimalizace velice důležitý. Každá operace, každý dotaz, každá akce potřebuje ke své realizaci určité hardwarové a systémové prostředky, a v prostředí vysoké zátěže je důležité ušetřit co nejvíce těchto prostředků.

K tomu, abychom mohli vůbec přistoupit k optimalizaci SQL dotazů, je potřeba určit a identifikovat, které tyto dotazy jsou opravdu náročné na prostředky a čas, neboli mají vysokou cenu. K tomu slouží tzv profilery (viz. kapitola 5.2). Profilery mohou být určeny pro aplikační vrstvu, kde profilují nejenom zdrojové kódy aplikace, ale samozřejmě i databázové dotazy, které jsou z této aplikační úrovně spuštěny. Tímto způsobem je možné získat přehled všech operací, které probíhají na aplikační i databázové vrstvě, poněvadž tyto vrstvy spolu neúzce souvisí a spolupracují. Další možností je použít profiler určený přímo k databázové vrstvě. Takový profiler pak profiluje pouze databázovou vrstvu, jednotlivé databázové dotazy, jejich cenu, dobu trvání, a jiné další statistiky.

Každý SQL dotaz má nějaký svůj exukuční plán. Databázový systém po obdržení SQL dotazu vybírá z několika možných exekučních plánů ten nejoptimálnější, který je po té v databázi proveden. Při výběru exekučního plánu je brán v potaz výběr indexu a způsob skenu tabulek, vybraná spojení, aj. Exukuční plán je možné zobrazovat v mnoha databázových systémech pomocí EXPLAIN a identifikovat tak místa exekučního plánu, která mohou být kandidátem pro optimalizaci. (Bohdan Blaha, 2007)

Pro optimalizaci SQL dotazů je možné určit několik základních oblastí, na které je možné se zaměřit při konkrétní optimalizace určitého SQL dotazu:

- Normalizovaný databázový návrh
- Vnořené SQL dotazy
- Indexace, výběr indexu a způsob prohledávání
- Výběr druhu a pořadí spojení

6.2 Indexace 16

Způsob používání podmínek, klauzulí a operátorů

6.2 Indexace

Indexace je důležitá a nejefektivnější optimalizace dotazů SQL. Při průchodu dat tabulkou má databáze na výběr několik možností prohledání. První možností je prohledat všechny řádky tabulky podle sql podmínek. To je nazýváno obecně Full Table Scan, nebo také Sequence Scan, neboli sekvenční prohledávání. Další možností je pužití některého z indexů pro přístup k hodnotám namapovaných na jejich ROWID, které ukazuje na fyzické uložení. Toto prohledání bývá nazýváno jako Index Range Scan, nebo jen obecně Index Scan, neboli indexační prohledávání. Samozřejmě prohledávání tabulek pomocí indexace je výrazně rychlejší a tím pádem důležité pro opimalizaci SQL. (Bohdan Blaha, 2007)

Indexy jsou fyzicky i logicky uloženy v asociativních tabulkách, a díky tomu tak i odděleny od datových tabulek. Čili při smazání indexů se nesmiží ani nijak neovlivňí datové tabulky. Pouze se může zpomolit přístup k datům, který byl rychlejší pomocí těchto indexů. Tabulky s indexy jsou samozřejmě uloženy na disku, poněvadž jejich velikost je obrovská a nevešly by se do operační paměti RAM. Operační paměť a přístup k ní je daleko rychlejší než přístup k datům uložených na disku, a proto je potřeba volit nějaký vhodný algoritmus prohledání a přístupu k indexům, a od toho se odvyjí i název a druh používaných indexů. V každém databázovém systému samozřejmě naleznete některé typické a některé atypické druhy indexů. (Bohdan Blaha, 2007) Zde je krátký výběr možných indexů:

- B-tree pro přístup pomocí Root-Node-List
- Bitmap pro výčtové sloupce
- R-tree typ indexu optimalizovaný pro geometrická data.
- GiST zobecněný vyhledávací strom
- a další

6.3 Partitioning

Partitioning, který je občas do češtiny překládán jako segmentace, občas jako škálování, slouží v relačních databázových systémech k rozdělování tabulek a indexů do menších částí a komponent. Díky tomu je pak činnost databáze rychlejší a snadnější. Při této segmentaci tak může dojít k rozdělení tabulek i na více pevných disků či serverů. Tyto segmenty jsou na sobě nezávisle, ale přitom je k nim možné přistupovat přes tabulku, pro kterou byla segmentace vytvořena. Databázová tabulka a její vlastnosti, jako například referenční integrita nebo žádná redundance, jsou stále zachovány a fungují přes všechny její segmenty. Dokonce i když dojde k selhání či výpadku jednoho ze segmentů, ostatní jsou stále přístupné a je možné s

6.4 Replikace 17

nimi pracovat. Partitioning je možné provádět na několika úrovních a podle různých klíčů. U segmentovaných tabulek je tak důležité si rozmyslet jakou strategii si zvolit.

Při vertikální segmentaci dojde k segmentaci podle definovaných sloupců databázové tabulky. Klíčem při tomto rozdělení je určení sloupečků, které se nepoužívají ve where klauzuli, nebo jsou prázdné či zřídka používané.

Častěji používáným přístupem je horizontální segmentace tabulek, čili segmentace podle řádků. Zde se segmentují řádky, podle určité hodnoty databázového sloupce. To do jakého segmentu bude řádek tabulky vložen rozhoduje nějaký interval, či hodnota výčtu a nebo nějaká funkce.

Další možností je aplikační úroveň segmentace, která se ne často objevuje v souvislosti s Partitioning. Nejedná se totiž o segmentaci určité databázové tabulky, ale o segmentaci databáze. Část tabulek je umístěna na jednom serveru, část na dalším serveru, a tak dále.

Partitioning je důležitým nástrojem při optimalizaci databázové vrstvy v architektuře webových systémů v prostředí vysoké zátěže. Dá se totiž předpokládat, že se zvětšující se zátěží roste i počet záznamů tabulek, a tak se doba přístupu zvětšuje a prostředky zatěžují ještě víc. Tyto problémy dokáže vyřešit partitiong. (Eli White, 2009)

6.4 Replikace

Replikací rozumíme technologii, kdy je možné nasadit více databázových serverů v rámci jedné databáze. Jedná se tak o sdílení dat mezi více hardwarovými, softwarovými a jinými prostředky a jejich přenositelnost. Účelem replikace je tak dosáhnout vysoké dostupnosti databázového systému a škálování výkonu pro optimalizaci v prostředí vysoké zátěže. Obecně existují dvě základní varianty databázových replikací od kterých se odvyjí jejich další využití. Samozřejmě v závislosti na konkrétním databázovém systému pak existují další členění a nastavení.

Replikace varianty master-slave je podporována ve většině databázových systémech. Jedná se o jednodušší tzv. jednosměrnou replikaci. V této variantě je určen autonomní prvek, jedna replikace, která akceptuje a zpracovává požadavky na změny. Takováto replikace nese název master. Prvek s názvem slave je věrnou kopií autonomního prvku master. Slouží pouze ke čtení a může jich být více pro jeden master. Jakmile master obdrží a zpracuje požadavek na změnu, tak jej po dokončení přenese na ostatní slave replikace.

Replikace typu master-master bývá označována jako obousměrná. To znamená, že jsou v rámci jednoho databázového systému minimálně dvě replikace typu master, které akceptují všechny druhy požadavků na změny i čtení a přenáší je vzájemně mezi sebou. Z této vlastnosti vyplývá, že může dojít ke kolizím, kdy například dvě replikace master zapisují do stejné tabulky. Takovéto kolize jsou nevyhnutelné, a je potřeba je řešit.

Způsob přenosu mezi jednotlivými replikacemi může být synchronní či asynchronní. U synchronního přenosu se čeká až se změny provedou na všechny ostatní

repliky. Takovýto proces je časově náročný, ovšem na druhou stranu je celý databázový systém konzistentní jako celek. U asynchronního přenosu se nečeká na dokončení přenosu mezi ostatními replikacemi. Díky tomu je celý databázový systém rychlejší, ovšem může dojít k nekonzistenci, kdy na ostatní replikace ještě nejsou přenesena všecha data.

Administrace, nástroje a konfigurace replikací jsou zabudované v téměř každém databázovém systému. Je důležité ale poznamenat, že tyto nástroje nejsou mnohdy dostačujícími řešeními pro architektury v prostředí vysoké zátěže a je proto nutné používání jiných doplňkových nástrojů. Také je více než důležité říct, že v prostředí vysoké zátěže se webová architektura bez databázových replikací jen těžko obejde. (Tomaásš Vondra, 2011)

6.5 Druhy relačních databází

V dnešní době existuje několik druhů relačních databázových systémů. Každý z nich má své klady a zápory, ovšem princip a způsob práce těchto databází je v základu podobný. Uvádím zde přehled těch v praxi se běžně vyskytujících:

- Oracle
- MySQL
- PostgreSQL
- MSSQL
- Firebird
- a mnoho dalších

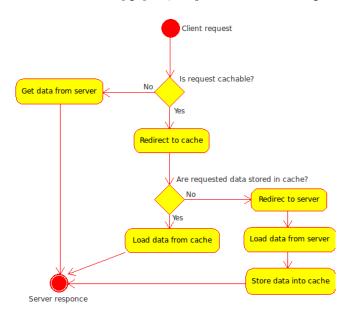
7 WEBOVÉ CACHE 19

7 Webové cache

Webové cache jsou důležitou vrstvou pro rozšíření výchozí třívrstvé architektury. Jak už napovídá z názvu cache, jedná se o vyrovnávací paměť jejíž hlavní účel je zrychlit odpověď webové aplikace na požadavek klienta. Zároveň je důležité poznamenat, že nefunkčnost, zánik či pád cache vrstvy nesmí nijak ovlivnit chod apikace, která musí být funkční i nadále. Účel této vrstvy je pouze zrychlit přístup k datům či již jednou interpretovaných odpovědí webové aplikace.

Webová cache se tak nachází mezi klientem a aplikační vrstvou. Základní komunikace probíhá tak, že klient pošle HTTP požadavek, aplikační server ho příjme a navrátí HTTP odpověď. Při existenci cache vrstvy probíhá komunikace jiným způsobem. Klient pošle HTTP požadavek a webová architektura zjistí, zda-li je tento HTTP požadavek určen pro ukládání do cache paměti. Pokud ano, tak webová architektura zkusí získat odpověď z cache paměti. Když tuto odpověď v paměti nalezne, zašle jej přímo klientovi. V opačném případě je požadavek poslán do aplikační vrstvy architektury, která jej zpracuje, vytvoří odpověď kterou uloží do cache paměti a pošle klientovi. Při příštím stejném požadavku bude odpověď vrácena z paměti cache. Dojde-li ke změně dat, která jsou uložena v cache paměti, dojde k invalidaci uložených dat v cache paměti a celý proces začne od začátku s novým HTTP požadavkem.

Pro webové architektury v prostředí vysoké zátěže je tato vrstva nevyhnutelná. Odpovědi z cache vrstvy jsou daleko rychlejší, dokonce až mnohonásobně, než odpovědi z aplikační vrstvy. Ve své práci se zabývám právě různými druhy cache a z výsledků profilování a testování vyplývá, že jsou tato tvrzení pravdivá.

Obrázek 4: Diagram aktivit cache webových systémů

7.1 Typy obsahu 20

7.1 Typy obsahu

Z pohledu ukládání do cache paměti je přístup a druh obsahu webové architektury rozdělen na dva typy. Obsah může být buď statického nebo dynamického charakteru. Jak už vyplývá z obecné teorie systémů, statický obsah je konečný, transaprentní a měněn podle předepsaných pravidel, zatím co dynamický obsah se mění v závislosti na čase a jiných nepředvídatelných pravidlech. Například invalidace u statického obsahu proběhne pouze jednou za deset minut. A i když je obsah změněn uprostřed tohoto intervalu, změna se projeví až v přelomu těchto pravidelných desetiminutových intervalů, tedy až po invalidaci. Obsah je tak celých deset minut statický a neměnný. Naopak dynamický obsah se může změnit kdykoli, nepředvídatelně, typicky na nějakou uživatelovu činnost a nebo podle času. Například při vložení komentáře se ihned změní seznam komentářů. U dynamické ukládání dat do cache paměti je tak potřeba se zaměřit především na jejich změnu, tedy na jejich invalidaci.

Z uvedených vlastností vyplývá, že správa cache paměti statického obsahu je jednodušší, kdežto správa cache dynamického přístupu je náročnější. Ve své práci ukazuji, analyzuji a testuji oba dva přístupy a srovnávám jejich přínos jak z pohledu aplikace, tak náročnosti na vybudování.

7.2 HTTP hlavičky pro ovládání cache

Komunikace ve webových aplikacích probíhá ve valné většině na úrovni protokolu HTTP. Každý HTTP požadavek obsahuje HTTP hlavičky, kterými určuje požadavek, klienta a obsahuje časové razítko. Odpověď na tento požadavek navrací v hlavičkách návratový kód, informace o serveru, časové razítko, typ obsahu odpovědi, délku odpovědi a informace pro případné ukládání do cache paměti. Právě jednotlivé cache hlavičky jsou důležité pro nastavení ukládání a invalidace do proxy cache paměti nebo do reverzní proxy cache paměti.

Existují dva základní modely pro určení práce s cache vrstvou. Prvním je expirační model. Tento model určuje, do kdy je platná HTTP odpověď, neboli do kdy může tuto odpověď cache vrstva ukládat a označovat ji jako platnou a stále čerstvou. Tento model může být realizován dvěma způsoby. Prvním je hlavička Expires udávající časové razítko do kdy je odpověď čerstvá. Druhým, novějším, daleko flexibilnější a konfigurovatelnější způsobem je použití Cache-control. Díky tomuto způsobu je možné určit další parametry a to nejenom do kdy je daná HTTP odpověď platná. Je možné tím i určit, zda-li je určena jen pro sdílené cache (proxy cache), nebo jen pro uživatelské prohlížečové cache, nebo zda-li je ukládat či nikoli, atd.(RFC:2616, 1999)

Druhým modelem je model validační. Ten určuje způsob komunikace pro zjištění, zda-li je odpověď uložená v cache paměti stále validní. Základem je, že cache, která má uloženu odpověď se zeptá je-li odpověď stále validní a server odpoví jestli ano či vrátí novou čerstvou odpověď. Realizováno to může být opět dvěma způsoby. Tím prvním je určení tzv. Last-Modified. Při prvním požadavku cache

získá odpověď s touto hlavičkoku. Odpověď si uloží a při dalším požadavku se cache vrstva dotáže serveru pomocí hlavičky If-Modified-Since s časovým razítkem, zda-li je odpověď stále validní. Server odpoví návratovým kódem 304, který říká že nedošlo k žádné změně od daného časového razítka, a nebo vrátí novou čerstvou odpověď pokud došlo ke změně. Podobný princip je založen i na způsobu pomocí hlavičky Etag neboli Entity tag. Etag je nějaký unikátní identifikátor vygenerovaný serverem pro danou HTTP odpověď. Cache vrstva si při prvním požadavku uloží odpověď s tímto Etag. Při dalším požadavku pošle na server HTTP požadavek s hlavičkou If-None-Match s tímto Etag. Pokud se Etag shodují, vrátí aplikačnín server odpověď s návratovým kódem 304, a nebo celou čerstvou odpověď.(RFC:2616, 1999)

Ovládání pomocí HTTP hlaviček slouží hlavně k statiskému obsahu. Pro tento účel je pak dobré zvážit jestli je lepsí odpovědi měnit v nějakých časových intervalech a používat tak expirační model, či jestli se nevyplatí nasazovat model validační, který nese složitější administraci.

Příklad HTTP hlaviček pro HTTP odpověď:

HTTP/1.1 200 OK

Date: Mon, 23 May 2005 22:38:34 GMT

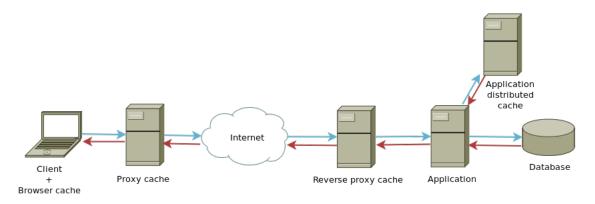
Server: Apache/1.3.3.7 (Unix) (Red-Hat/Linux) Last-Modified: Wed, 08 Jan 2003 23:11:55 GMT

Etag: "3f80f-1b6-3e1cb03b" Accept-Ranges: none Content-Length: 438 Connection: close

Content-Type: text/html; charset=UTF-8

7.3 Druhy cache

Ve webových architekturách exstuje několik druhů cache vrstev. Jejich členění se odvyjí od jejich účelu, pozici v architektuře a typu ukládaných dat. Tyto atributy mezi sebou neúzce souvisí. Základním členěním může být jejich pozice z pohledu internetu, a to na klientskou a serverovou část. Za klientskou část považujeme cache systém uživatelova prohlížeče, či systémovější proxy cache. Na straně serveru se vyskytují reverse proxy cache či distribuované cache.

Obrázek 5: Druhy cache ve webové architektuře

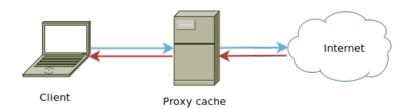
7.3.1 Proxy cache a cache prohlížeče

Tyto druhy cache se týkají klientské části webové architektury, neboli části před internetem. Znamená to tedy, že odpověď na klientův požadavek je vrácena z cache paměti lokální sítě, a tento požadavek vůbec nevstoupí do internetu na vzdálený dotazovaný server. Tyto cache vrstvy zde nejsou jen pro to, aby zrychlily odevzvu na požadavek, ale také aby zmenšily odchozí komunikaci z lokální sítě. A to z toho důvodu, aby byla šířka pásma přístupná i jiným službám, a ušetřili se prostředky za odchozí komunikaci.

V dnešních moderních prohlížečích je práce s cache pamětí podporována. Cache prohlížeče může nastavovat, konfigurovat, či vymazat pouze uživatel, neboli klient sám. Tato paměť ukládá hlavně statický obsah, například obrázky, CSS soubory či JS soubory. Cache paměť najde své uplatnění například když jsou uživatelovi požadavky směřovány jedné webové aplikaci se stejným vzhledem, rozhranním a nebo částí funkcionalit. Takováto data mohou být ukládána do cache paměti na dlouhou dobu, a proto musí aplikace dbát na to, aby byla tato data z cache promazávána tak jak je opravdu potřeba. Jednou z možností je určit jinou url adresu pro stejný soubor, pomocí tzv. Query string, například takto:

<link rel="stylesheet" type="text/css" href="style.css?QUERY_STRING" media="all" />

Proxy cache bývají budovány a instalovány providery a poskytovali připojení k internetu. Jejich záměr je jednoduchý. Jde o to snížit míru odchozí komunikace, nezatěžovat tolik šířku pásma a zmenšit tak náklady spojené s touto komunikací. Nejběžnějším nastavením těchto proxy cache pamětí bývá ukládání a invalidace obsahu v závislosti na HTTP hlavičkách přijaté odpovědi. Nainstalujeme-li například takovouto cache ve firmě či nějakém sídlišti s několika desítky, sty či dokonce až tisíci uživateli, je možné, že část z nich má každé ráno stejný požadavek na stejný zpravodajský server, tudíž mají i stejnou odpověď. A tak může být první odpověď uložena do cache paměti a těm dalším uživatelům může být odpověď servírována z proxy cache paměti. (Mark Nottingham, 2012)

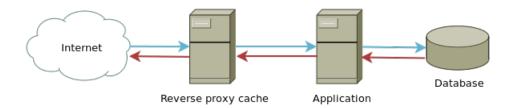

Obrázek 6: Proxy cache ve webové architektuře

7.3.2 Reverzní proxy cache

Reverzní proxy cache, někdy označovány jako tzv. Gateway cache, mají podobný systém činnosti jako proxy cache. Mají za úkol ukládat statický obsah ve formě

HTTP odpovědí a tyto odpovědi vracet nazpět odkud přišel jejich požadavek. Úkolem je tak pokud možno nepropustit požadavek dále na aplikační vrstvu, stejně jako úkolem proxy cache je pokud možno nepropouštět požadavek dále do internetu. Rozdíl mezi reverzní proxy cache a proxy cache spočívá v jejich pozici ve webové architektuře, a také v tom, kým jsou instalovány. Pozice reverzní proxy cache je na straně serveru, neboli blíže aplikační vrstvě architektury, tedy na druhé straně internetu, než odkud příchází požadavky klientů a kde jsou instalovány proxy cache. Reverzní proxy cache jsou instalovány samotnými administrátory a programátory webové aplikace. Jejich účel je zajistit rychlejší odezvu webové aplikace na HTTP požadavky klientů. Reverzní proxy cache jsou nedílnou součástí webové architektury v prostředí vysoké zátěže a bez jejich existence by jen těžko mohla být webová aplikace spolehlivá a rychlá. (Mark Nottingham, 2012)

Obrázek 7: Reverzní proxy cache ve webové architektuře

7.3.3 Aplikační distribuovaná cache

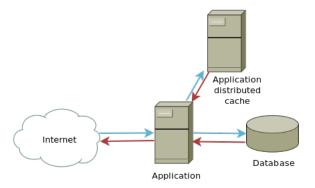
Doposud byly popisovány cache paměti pro ukládání statického obsahu. Ovšem v praxi se od projektového vedení setkáme s požadavky na dynamické chování aplikace. Příkladem může posloužit opět situace s komentáři, kdy jeden uživatel vloží komentář k některému z článků. Tento komentář se musí okamžitě objevit v seznamu komentářů k článku. V případě statického obsahu, který se mění pouze v nějakých intervalech, může uživatel nabýt dojmu, že tento komentář se nepodařilo vložit a zkusí ho vložit znovu. Takovéto chování aplikace určitě není v souladu s dobrým chováním interakce mezi uživatelem a aplikací. K tomu, aby se dala data ukládat do cache a aplikace byla stále dynamická, slouží tzv. aplikační distribuovaná cache. HTTP požadavek je tak rozdistribuován mezi menší požadavky a mezi cache paměti.

Jak už vyplývá z názvu druhu této cache, o manipulaci s touto cache pamětí se stará aplikační vrstva. Standartně se ukládají do cache paměti ta data, k nimž je dlouhá doba přístupu, obvykle data z databáze. Účelem je tedy ušetřit spojení a dotazy nad databází. Jeden HTTP požadavek s konkrétní url je často rozdělen na několik požadavků do databáze, v závislosti na tom, o která data se jedná. Například v rámci jedné HTTP stránky může být databáze dotázána o požadovaný článek a seznam komentářů pod článkem. Databáze tak obdrží dva SQL dotazy, na které vrátí

příslušná data z databáze. Aby se příště aplikace nemusela na tato data dotazovat, uloží si je do aplikační cache paměti.

Při ukládání takových dat do cache paměti aplikační vrstva určuje jak a kam mají být data uložena, a kdy a za jakých podmínek mají být invalidována. Při aplikaci této cache vrsty dochází k propuštění požadavku na aplikační servery, což znamená větší zátěž aplikační vrstvy. Reverzní proxy cache jsou v tomto směru nepoužitelné, slouží pouze pro statický obsah a všechny požadavky propouští dále na aplikační vrstvu.

Při práci s aplikační distribuovanou cache je důležité si uvědomit několik základních pravidel. Prvním pravidlem je ukládat data do cache paměti co nejmenší. Účelem je tak distribuovat jednotlivá data v různých kontextech. Dále je důležité ukládat data znovuzkonstruovatelná. Je důležité umět z cache paměti přečíst to, co do ní bylo uloženo. Nejlepší je ukládat data serializovaná. Dále je důležité dodržet jednoznačný a jasně definovaný klíč či jmenný prostor pro tato data. Je totiž důležité vědět kde a jak se ptát na data. Největším problémem je invalidace dat v cache paměti. Stejná data mohou být interpretována v různém kontextu. Například při vložení nového článku se změní data pro seznam všech nejnovějších článků, a také data pro seznam nejnovějších článků v dané rubrice. Aplikace má za požadavek dynamické chování, a tak musí být tento článek vidět ihned po vložení ve všech zmíněných kategorií. Čili musí dojít k invalidaci všech závislostí. Tento problém je označován jako invalidační kaskády, a proto je důležité konstruovat aplikaci tak, aby se těmto kaskádám vyhýbalo co nejvíce či s nimi počítat už pří návrhu aplikační cache vrstvy.

Obrázek 8: Aplikační distribuovaná cache ve webové architektuře

8 Další vrstvy aplikace

K čemu jsou další vrstvy

8.1 CDN

Content delivery network obrázky a stream.

8.2 NoSQL Databáze

K čemu slouží a kde najdou své uplatnění.

8.3 Vyhledávání

Z vyhledávání se také dělá další vrstva.

9 VIRTUALIZACE 26

9 Virtualizace

Projekty dnes neběží vždy na jednom serveru, ale na více virtualizovaných serverech. Proč tomu tak je.

10 LOAD BALANCING 27

10 Load balancing

Nevím jestli k této kapitole se vůbec dostanu, uvidíme. Každopádně serverů bývá vždy několik a jak zajišťovat toto rozložení zátěže.

11 CLOUD COMPUTING 28

11 Cloud Computing

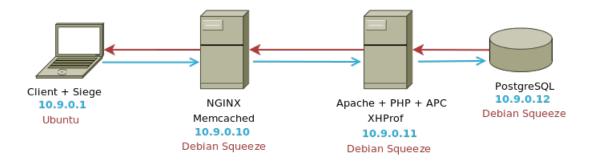
Budoucnost projektů, startupů, vše řešeno cloudem. AWS

12 Praktická část s experimenty a výsledky

V praktické části se zaměřuji na testy, optimalizaci jednotlivých vrstev webové architektury v prostředí vysoké zátěže. Ve své práci rozebírám a experimentuji s jednotlivými vrstvami architektury, tedy aplikační vrstvou, databázovou vrstvou, reverzní proxy cache vrstvou a aplikační distribuoavanou cache vrstvou. Součástí práce nejsou pouze popis a charakteristika jendotlivých kroků optimalizace, ale i jejich výsledné statistiky a zátěžové testy. Hlavní částí praktické části je ovšem návrh a implementace aplikační úrovně plně podporující práci s aplikační distribuovanou cache. Dále je popsána i výsledná konfigurace a nastavení jednotlivých vrstev architektury. Výsledkem je tedy kompletní použitelná studie řešící problematiku webové architektury v prostředí vysoké zátěže.

12.1 Vrstvy webové architektury

Webová architektura sestává z klientské vrstvy, reverzní proxy cache vrsrtvy, aplikační vrstvy, aplikační distribuované cache a databázové vrstvy. Klientská část je tvořena jedním uživatelem s operačním systémem Linux Ubuntu a zátěžovým testovacím nástrojem Siege. Reverzní proxy cache vrstva je realizována programem Nginx. Aplikační vrstva se skládá z webového serveru Apache2 s programovacím jazykem PHP a s profilovacím nástro jem XHProf. Aplikační distribuovaná cache vrstva je tvořena programem Memcached. Databází je PostgreSQL. Všechny tyto vrstvy serverové části jsou vytvořeny na zvláštních serverech. Pro reverzní proxy cache a aplikační distribuovanou cache byl zvolen jeden server. Každý ze serverů je virtualiziován za pomoci virtualizačního nástroje VirtualBox. Celá webová architektura je konfigurována v jedné virtuální lokální síti 10.9.0.0/24 se statickým přidělováním IP adres. Rozhraní pro přípojení těchto virtualizovaných serverů do virtuální sítě je realizováno pomocí síťových mostů. Vzhledem k tomu, abych mohl ukázat velké poměrové rozdíly v jednotlivých krocích optimalizace v jednotlivých vrstvách architektury, rozhodl jsem se o velice slabé hardwarové vybavení jednotlivých serverů, která mají 512MB operační paměti RAM a jeden jednojádrový procesor s frekvencí 2GHz.

Obrázek 9: Vrstvy implementované webové architektury

12.2 Testovací a profilovací nástroje

Proto, abych mohl všecha svá tvrzení a závěry řádně podložit a abych mohl identifikovat místa nutná pro optimalizaci, jsou potřeba určité testovací a profilovací nátroje. Pomocí profilovacího nástroje XHProf jsem vyprofiloval statistiky pro aplikační vrstvu. Udělal jsem rozbory exekučních plánů pro SQL dotazy pro databázovou vrstvu, aby byla vidět míra jejich optimalizace. Také bylo potřeba vytvořit prostředí vysoké zátěže.

12.2.1 XHProf

K tomu, aby bylo možné profilovat programovací jazyk PHP, jsem zvolil profilovací nástroj XHProf. Tento nástroj byl vyvinut v programovacím jazyce C. Uvolněn byl pod open-source licencí Apache 2.0. Autorem tohoto profilovacího nástroje je společnost Facebook. Tento profilovací nástroj dokáže vyprofilovat nejenom dobu trvání jednotlivých metod a funkcí, ale i jejich procesorové či paměťové nároky. XHProf je možné provozovat na operačních systémech Linux, FreeBSD a Mac OS X.

Jeho instalace a konfigurace je jednoduchá a bezproblémové. Stačilo mi si stáhnout instalační balíček s rozšířením, zkomipilovat a nainstalovat. Po instalaci jej bylo nutné zaregistrovat jako rozšíření pro PHP v konfiguračním souboru php.ini. Samotné použití je pak velice snadné. Na začátek PHP skriptu jsem přidal zdrojový kód s jeho aktivací a na konci PHP skriptu kód pro jeho vypnutí.

Výsledkem profilování je přehledná statistika jednotlivých metod a funkcí ve formátu HTML. Všechno v přehledné tabulce, ve které je možné měnit pohled výsledků profilování podle specifické metody či funkce. V tabulce je možné pozorovat čas strávený vykonáváním pouze dané funkce, čas strávený vykonáváním i funkcí z ní volané, počet volání funkce, doba trvání, procesorový čas a paměťové nároky. Výsledkem může být i graf vygenerovaný z těchto statistik a ze závislostí mezi voláním jednotlivých funkcí.

Tento program je nenáročný a může být provozován i v ostrém provozu. Výsledky takového profilování jsou důležité k identifikaci problémových míst k optimalizaci, čili pro webovou architekturu v prostředí vysoké zátěže jsou nevyhnutelné.(Jakub Onderka, 2012)

Příklad použití XHProf profilování:

```
<?php
// Enable profiling
if (extension_loaded('xhprof')) {
    include_once '/usr/local/lib/php/xhprof_lib/utils/xhprof_lib.php';
    include_once '/usr/local/lib/php/xhprof_lib/utils/xhprof_runs.php';
    xhprof_enable(XHPROF_FLAGS_CPU + XHPROF_FLAGS_MEMORY);
}

// Php code for profiling
...

// Disable profiling
if (extension_loaded('xhprof')) {
    $profiler_namespace = 'myapp'; // namespace for your application
    $xhprof_data = xhprof_disable();
    $xhprof_runs = new XHProfRuns_Default();
    $run_id = $xhprof_runs->save_run($xhprof_data, $profiler_namespace);
}

?>
```

12.2.2 Siege

Vzhledem k tomu, abych mohl nasimulovat prostředí vysoké zátěže jsem zvolil testovací nástroj Siege. Siege je tedy nástrojem pro testování webových aplikací a jejich doby odezvy v prostředí vysoké zátěže. Tento nástroj má opět lehkou a přívětivou instalaci, nachází se totiž v základních instalačních balíčcích pro operační systém Linux Debian. Siege je programem spouštěným z příkazové řádky. Jako každý program, tak i siege má samozřejmě svůj konfigurační soubor, který je důležitý hlavně pro nastavení maximální prováděcí doby jednotlivých testů.

Volby parametrů tohoto příkazového programu jsou velice bohaté, ale přitom jednoduché pro pochopení a použití. Základními parametry jsou:

- c počet simulovaných konkurenčních uživatelů
- d interval zpoždění mezi jednotlivými uživatelskými požadavky
- r počet repetic pro zátěžové testy

Ve své práci jsem prováděl zátěžové testy simulováním deseti uživatelů, v intervalu od nuly do jedné sekundy ve třech repeticích. Spuštění vypadá takto:

```
siege -d1 -c10 -r3 -v http://dp-xskrha.local/hello/Mendelu
```

12.2.3 PostgreSQL Explain

Pro konkrétní analýzu problémových SQL dotazů je potřeba identifikovat a analyzovat jejich exekuční plán. V databázi PostgreSQL a ve většině databázích k tomu slouží příkaz explain, který takto zobrazí exekuční plán. Ve své práci jsem analyzoval problémová místa pomocí XHProf profilování, ze kterého jsem zjistil, že všechna ploblémová místa souvisí s dotazy pro databázi. Po této fázi identifikace následovala fáze vysvětlení pomoc SQL dotazu explain.

Pomocí explain je možné vysvětlit všechny kroky exekučního plánu. Zjistíme tak jaký způsob prohledání byl zvolen, zda-li sekvenční nebo indexový. Dále je možné zjistit druh spojení, jestli merge join nebo hash join, apod. U jednotlivých kroků exekučního plánu je zobrazena jejich cena, předpokládaný počet řádků a předpokládaný počet sloupců. Takto je možné identifikovat slabá místa exekučního plánu a provést tak možnou úspěšnou optimalizaci.

Ukázka analýzy exekučního plánu:

```
explain analyze select * from film f where film_id in (select film_id from film_actor);

QUERY PLAN

Hash Join (cost=117.26..195.78 rows=977 width=390) (actual time=21.067..26.570 rows=997 loops=1)

Hash Cond: (f.film_id = film_actor.film_id)

-> Seq Scan on film f (cost=0.00..65.00 rows=1000 width=390)

(actual time=0.016..1.699 rows=1000 loops=1)

-> Hash (cost=105.05..105.05 rows=977 width=2) (actual time=21.029..21.029 rows=997 loops=1)

-> HashAggregate (cost=95.28..105.05 rows=977 width=2)

(actual time=17.598..19.298 rows=997 loops=1)

-> Seq Scan on film_actor (cost=0.00..81.62 rows=5462 width=2)

(actual time=0.012..8.019 rows=5462 loops=1)

Total runtime: 28.020 ms
```

12.3 Aplikační vrstva PHP

Ve své aplikační vrstvě jsem zvolil pro implementaci programovací jazyk PHP 5.3 běžící na webovém serveru Apache 2.0. Webový server Apache je jedním z nejrozšířenějších a nejpopulárnějších webových serverů na internetu. Byl implementován v roce 1996 v jazyce C++. Jeho instalace, konfigurace a administrace není nikterak složitá. Na mnoha webových hostinzích je dostupný v základní konfiguraci. Je to volně použitelný produkt, který obsahuje spoustu různých přídavných módů. Z těchto důvodů jsem ho vybral pro praktickou část své diplomové práce.

Programovací jazyk PHP se stal jedním z nejpoužívanějších programovacích jazyků pro svoji srozumitelnost, přenositelnost a jednoduchost. Je to dynamicky typovaný programovací jazyk, čili i z těchto důvodů je hodně ohebný. Plně podporuje OOP přístup, čili je možné vyžívat těchto technik včetně návrhových vzorů, které jsou pro složité webové aplikace v prostředí vysoké zátěže velice důležité. Aplikační vrstva samozřejmě podporuje plně koncept návrhového vzoru MVC využíváním MVC frameworku Symfony 2.

12.3.1 Optimalizace pomocí APC

Programovací jazyk PHP je sice jednoduchý na vývoj, čitelnost a dynamičnosti, ovšem jeho daň je časová náročnost pro překlad. Tento jazyk je interepretovaný jazyk, čili při jeho interpretaci dochází k překladu do opcode PHP kompilátorem. Vzniká tak mezikód, který je následně po skončení překladu vykonán.

K tomu, aby se nemusel pokaždé překládat stejný script PHP kompilátorem, je možné ho uložit do cache pro mezikód, neboli opcode cache. K tomuto účelu slouží APC, neboli Alternative Opcode Cache. APC je rozšířením pro PHP vy-

tvořené přímo samotnými tvůrci programovacího jazyka PHP. Toto rozšíření není nijak zvláště náročné na intalaci ani konfiguraci. Dokonce je k němu možné zprovoznit i webové rozhraní ukazující počet úspěšných či neúspěšných dotazů do cache a jiné další statistiky. Prostřednictvím APC programového rozhraní se dají do cache paměti ukládat i jiné další hodnoty, a to právě přímo ze zdrojových kódů. Úložištěm pro APC je operační paměť RAM. Z toho důvodu je tedy důležité, aby webserver Apache 2.0 stále běžel zapnutý. Při restartu webového serveru dojde k invalidaci celé APC cache paměti. (Vito Chin, 2010)

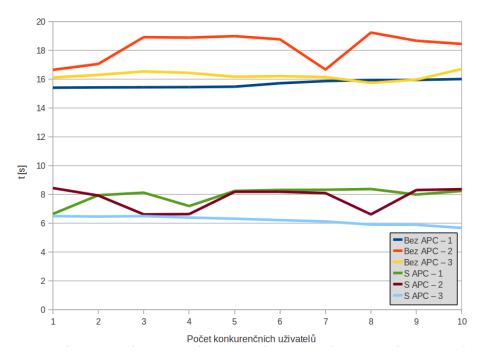
Většina interpretovaných jazyků je překládána do nějakého mezikódu. Proto se při žádné změně zdrojových kódů dá využít už jednou zkompilovaných výsledků. Tato forma recyklace zkompilovaného mezikódu dokáže přinést velké výsledky při optimalizaci. U APC jsou tyto výsledky více než viditelné.

12.3.2 Dosažené výsledky

Pro dosažení výsledků optimalizace aplikační vrstvy jsem vygeneroval prostředí vysoké zátěže deseti konkurenčních uživatelů s intervalem požadavků do jedné sekundy ve třech repeticích. Na aplikačním serveru tak vzniklo deset vláken Apache 2.0 s PHP 5.3 pro každého z uživatelů a celý procesorový výkon byl tak rozdělen rovnoměrně mezi jednotlivé vlákna po deseti procentech. Vytížení procesoru aplikačního serveru tak dosahovalo sta procent, čili maximálního vytížení. Toto prostředí jsem nasimuloval jak pro neoptimalizované prostředí bez APC, tak i pro optimalizovné prostředí s APC. Pro každý požadavek docházelo ke zpracování celého MVC frameworku, čili ke zpracování mnoho funkcí a metod. Z XHProf profilování jsem vyprofiloval výsledky pro jeden požadavek jak pro situaci s použitím APC, tak i bez použití APC. Výsledky tohoto profilování jsou takovéto:

- neoptimalované bez APC 1.3s
- optimalizované s APC 0,4s

Z výsledku vyplývá, že při optimalizaci aplikační vrstvy pomocí APC došlo k zrychlení překladu a provedení PHP skriptů o více než padesát procent, a to jak při jediném požadavku, tak i v prostředí vysoké zátěže. Takovýto fakt se dá určitě označit úspěšnou optimalizací. Alternativou může být použití přístupu s webovým serverem Lighttpd a s cache pamětí pro mezikód eAccelerator. Výsledky by měli být hodně podobné. V dnešních dnech se objevují a publikují zprávy o uvolnění HIP-HOP pro PHP od společnosti Facebook. HIP-HOP používá úplně jiného přístupu pro zrychlení běhu PHP scriptů. Tato varianta je dnes ještě hodně čerstvá a ne tak prověřená, ovšem představuje další možnosti pro optimalizaci aplikační vrstvy v prostředí vysoké zátěže v budoucích dnech.

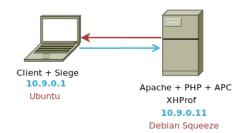

Obrázek 10: Graf s výsledky porovnání doby trvání jednotlivých požadavků pro repetice s použitím a bez použití ${\rm APC}$

top - 17:14:24 up 6 min, 3 users, load average: 1.37, 0.43, 0.18 Tasks: 137 total, 1 running, 136 sleeping, 0 stopped, 0 zombie Cpu(s): 12.6%us, 47.0%sy, 0.0%ni, 10.3%id, 0.0%wa, 30.1%hi, 0.0%si, 0.0%st											
Mem: Swap:	514700k	tota	al,	3612	288k i	used,		15341	.2k fre	e, 113	304k buffers 388k cached
PID	USER	PR	NI	VIRT	RES	SHR	s	%CPU	%MEM	TIME+	COMMAND
1085	www-data	20	0	92012	19m	12m	S	11.7	3.9	0:01.78	apache2
1088	www-data	20	0	80288	21m	15m	S	11.4	4.2	0:00.81	apache2
1091	www-data	20	0	80780	17m	11m	S	11.1	3.5	0:02.12	apache2
1846	www-data	20	0	82652	15m	7600	S	11.1	3.1	0:01.27	apache2
1086	www-data	20	0	94976	37m	17m	S	10.4	7.4	0:07.75	apache2
1847	www-data	20	0	84100	19m	10m	S	10.4	3.9	0:01.12	apache2
977	root	20	0	44240	18m	6460	S	6.5	3.7	0:05.02	Xorg
1855	www-data	20	0	82652	15m	7604	S	3.9	3.1	0:00.86	apache2
1089	www-data	20	0	80352	13m	7700	S	3.6	2.6	0:01.30	apache2
1856	www-data	20	0	80688	15m	9360	S	3.6	3.0	0:00.79	apache2
1857	www-data	20	0	82820	17m	9988	S	3.3	3.6	0:00.92	apache2
1890	serga01	20	0	83304	11m	9216	S	1.0	2.3	0:00.63	gnome-terminal
1786	serga01	20	0	19940	9836	8076	S	0.7	1.9	0:00.60	metacity
1143	root	20	0	17408	3048	2236	S	0.3	0.6	0:00.14	console-kit-dae
1784	serga01	20	0	21928	9404	6728	S	0.3	1.8	0:00.46	gnome-settings-
1788	serga01	20	0	87592	18m	13m	S	0.3	3.7	0:01.37	gnome-panel
1930	root	20	0	2468	1192	900	R	0.3	0.2	0:00.14	top
1	root	20	0	2036	716	624	S	0.0	0.1	0:00.94	init
2	root	20	0	0	0	0	S	0.0	0.0	0:00.00	kthreadd
3	root	RT	0	0	0	0	S	0.0	0.0	0:00.00	migration/O
4	root	20	0	0	0	0	S	0.0	0.0	0:00.01	ksoftirqd/0
5	root	RT	0	0	0	0	S	0.0	0.0	0:00.00	watchdog/0

Obrázek 11: Výpis systémových procesů aplikačního serveru s APC v prostředí vysoké zátěže

12.4 Databázová vrstva 35

Obrázek 12: Výsledné zapojení webové architektury s aplikační vrstvou a APC

12.4 Databázová vrstva

Databázová vrstva je důležitou a nezbytnou součástí webové architektury. Její úloha je perzistence dat pomocí databázového systému. Ovšem přístup k datům může být někdy velice zdlouhavý, až v řádech několik minut a hodin. V prostředí vysoké zátěže dochází obvykle k obrovskému růstu dat a je potřeba nastavit optimalizovat databázovou vrstvu tak, aby jejich doba přístupu byla co nejkratší.

Ve své práci jsem vytvořil databázi nad databázovým systémem PostgreSQL. Tento systém je volně dostupný a najde velké uplatnění právě ve webových architekturách. Podporuje všechny standartní databázové operace a přístupy a je oblíben pro svoji spolehlivost.

Databáze modelované aplikace obsahuje záznamy v řádech miliónů řádků. To z toho důvodu, aby bylo nasimulováno prostředí vysoké zátěže i s velkou databází. Datové záznamy byly pro potřeby mé práce vygenerovány a nepředstavují žádnou paralelu s reálnými daty.

12.4.1 Optimalizace databáze

Před samotnou optimalizací databázové vrstvy nebyla databáze žádným způsobem optimalizována, ať už za pomocí indexace, optimalizace SQL dotazů, segmentování či vytvoření replikací. Přístup k datům v databázi také nebyl žádným způsobem efektivní. Jednalo se o znovu se opakující dotazy a dokonce místo jednoho SQL dotazu se objevovalo více dotazů pro zjištění stejné informační hodnoty. Rozhodl jsem se tedy pro aplikování kroku optimalizace databázové vrstvy pomocí optimalizace dotazů SQL.

Pří procesu optimalizace jsem si napřed určil problematické sql dotazy pomocí XHProf profilování. Z tohoto procesu jsem zjistil které sql dotazy je potřeba zoptimalizovat. Dalším krokem následoval rozbor jejich exekučního plánu, vyhledání řešení a jeho aplikace. Řešením optimalizace některých z exukučních plánů byla indexace příslušných sloupců pro nahrazení sekvenčního prohledání za indexové prohledání. Zde je ukázka rozboru neoptimalizovaného exekučního plánu se sekvenčním prohledáním:

12.4 Databázová vrstva 36

Po optimalizaci je vidět, že sekvenční prohledání bylo odstraněno a nahrazeno indexovým prohledáním, které je daleko efektivnější:

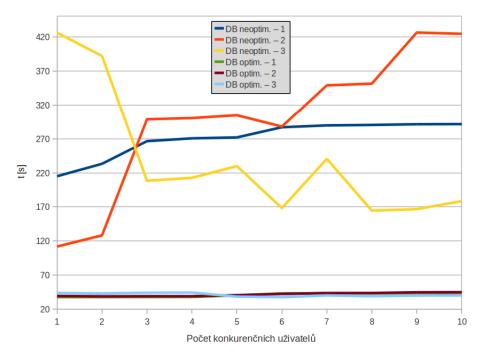
12.4.2 Dosažené výsledky

Při optimalizaci dotazů jsem důkladně prozkoumával exekuční plány jednotlivých dlouhotrvajících SQL dotazů. Na spoustě místech byly řešitelné pomocí indexace. Abych tyto kroky potvrdil i pro prostředí vysoké zátěže, rozhodl jsem se nasimulovat prostředí vysoké zátěže opět pomocí programu siege, který vytvořil deset konkurenčních uživatelů s intervalem požadavku do jedné sekundy a ve třech repeticích. Test proběhl samozřejmě před i po kroku optimalizace.

Z výsledků experimentu vyplývá, že SQL dotazy, které trvaly několik řádů sekund se zoptimalizovali až pod dobu jedné sekundy. Z grafu v prostředí vysoké zátěže je vidět, že před optimalizací byla maximální doba jednoho požadavku až 420 sekund. Celý proces byl hodně nestabilní a kolísavý. Po optimalizaci je viditelné ustálení činnosti databázového systému a zmenšení doby odezvy. Zrychlení je vidět až o více než padesát procent. Dalšími budoucími řešeními, která se by se dala aplikovat mohou být segmentace či replikace. Samotná optimalizace SQL dotazů řeší určité problémy, ovšem databáze může přerůst až do takových rozměrů, kdy je potřeba sáhnout k těmto dalsím řešením.

Databázová vrstva bývá velice často největším zdrojem zpomalení. Dotazy na tuto vrstvu jsou nejnáročnější ze všech procesů skrze celou webovou architekturu. Proto je velice důležité tento proces nepodceňovat a věnovat tomu patřičné prostředky.

12.4 Databázová vrstva 37

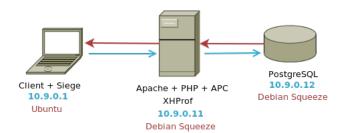
Obrázek 13: Graf s výsledky porovnání doby trvání jednotlivých požadavků pro repetice před a po optimalizaci SQL dotazů

Function Name	Calls	Calls%	Incl. Wall Time (microsec)	IWall%
Current Function				
call user func array@1	209	49.4%	35,558,194	97.1%
Exclusive Metrics for Current Function			1,839	0.0%
Parent functions				
Symfony\Component\DependencyInjection\ContainerBuilder::createService	5	2.4%	35,555,786	100.0%
Twig_Template::getAttribute	204	97.6%	2,408	0.0%
Child functions				
$Dpxskrha \label{lem:lem:del-model} Dpxskrha \label{lem:lem:del-model} In the lem of th$	1	0.5%	15,898,330	44.7%
$\underline{Dpxskrha} \\ FrontBundle \\ \underline{Models} \\ \underline{Article} \\ \underline{ArticleService} \\ \underline{::getArticlesNew}$	1	0.5%	14,046,220	39.5%
$\underline{Dpxskrha} \\ Front Bundle \\ Model \\ Models \\ Article \\ Service \\ \\ ::getArticles \\ Count$	1	0.5%	5,397,372	15.2%
<u>Dpxskrha\FrontBundle\Model\Model\Models\Member\MemberService::getMembersCount</u>	1	0.5%	186,680	0.5%
$Dpxskrha \label{localization} Dpxskrha \label{localization} ICategory \label{localization} Category \label{localization} Service::getAll Categories$	1	0.5%	27,077	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\Entity\Category::getTitle	31	14.8%	96	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getCategory	30	14.4%	94	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getMember	30	14.4%	91	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getImageUrl	15	7.2%	81	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\Entity\Category::getUrl	23	11.0%	72	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getContent	15	7.2%	52	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getUrl	15	7.2%	50	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getTitle	15	7.2%	50	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\Entity\Member::getFirstName	15	7.2%	46	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\Entity\Member::getLastName	15	7.2%	44	0.0%

Obrázek 14: XHProf profilování aplikačního modelu databázových dotazů před optimalizací SQL dotazů

Function Name	Calls	Calls%	Incl. Wall Time (microsec)	IWall%
Current Function				
call user func array@1	209	49.4%	24,632,393	84.0%
Exclusive Metrics for Current Function			1,985	0.0%
Parent functions				
Symfony\Component\DependencyInjection\ContainerBuilder::createService	5	2.4%	24,629,750	100.0%
Twig Template::getAttribute	204	97.6%	2,643	0.0%
Child functions				
$\underline{Dpxskrha} \\ Front Bundle \\ Model \\ Models \\ Comment \\ Service:: getComments \\ Count$	1	0.5%	18,444,038	74.9%
$\underline{Dpxskrha} \\ FrontBundle \\ Model \\ Models \\ Article \\ Service \\ \\ ::getArticles \\ Count$	1	0.5%	5,708,528	23.2%
$\underline{Dpxskrha} \\ Front Bundle \\ \underline{Models} \\ \underline{Article} \\ \underline{ArticleService} \\ \underline{:getArticlesNew}$	1	0.5%	262,783	1.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\MemberService::getMembersCount	1	0.5%	194,205	0.8%
$Dpxskrha \label{locategory} \label{locategory} Category Service:: get All Categories$	1	0.5%	20,080	0.1%
<u>Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getTitle</u>	15	7.2%	116	0.0%
$Dpxskrha \label{lem:del-model} Dpxskrha \label{lem:del-model} In title \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Dpxskrha \label{lem:del-model} The lem \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Dpxskrha \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Dpxskrha \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model} Dpxskrha \label{lem:del-model} Lem \label{lem:del-model-model} Lem lem:del-mode$	30	14.4%	113	0.0%
Dpxskrha lem:lem:lem:lem:lem:lem:lem:lem:lem:lem:	30	14.4%	101	0.0%
$\underline{Dpxskrha} \\ FrontBundle\\ \underline{Model} \\ \underline{Models} \\ \underline{Category} \\ \underline{Entity} \\ \underline{Category} \\ \underline{:igetTitle}$	31	14.8%	92	0.0%
$\underline{Dpxskrha} \\ Front Bundle \\ Model \\ Models \\ Article \\ Entity \\ Article \\ \vdots \\ getImage \\ Url$	15	7.2%	85	0.0%
$\underline{Dpxskrha} \\ FrontBundle \\ Model \\ Models \\ Category \\ Entity \\ Category \\ ::getUrl$	23	11.0%	74	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getUrl	15	7.2%	56	0.0%
$\underline{Dpxskrha} \\ Front Bundle \\ Model \\ Models \\ Article \\ Entity \\ Article \\ \vdots \\ get Content$	15	7.2%	48	0.0%
$Dpxskrha \label{lem:lember:getFirstName} Dpxskrha \label{lember:getFirstName} In the lember \label{lember:getFirstName} Lember \label{lember:getFirstName}$	15	7.2%	47	0.0%
<u>Dpxskrha\FrontBundle\Model\Model\Models\Member\Entity\Member::getLastName</u>	15	7.2%	42	0.0%

Obrázek 15: XHProf profilování aplikačního modelu databázových dotazů po optimalizaci SQL dotazů

Obrázek 16: Výsledné zapojení webové architektury s optimalizovanou databázovou vrstvou

12.5 Aplikační distribuovaná cache

Úkolem aplikační distribuované cache je ukládat jednou dotazovaná data do cache paměti a ušetřit tak SQL dotazy do databáze, které mohou být velice náročné. Zároveň ponechává webovou aplikaci dynamickou. Celý tento proces je řízen aplikací a její logikou, a tak je potřeba už v návrhu počítat s existencí dalšího typu úložiště, s přístupem k tomuto úložišti a s invalidací neplatných dat. Při použití aplikační distribuované cache vrstvy se kladou velké systémové a výpočetní nároky na aplikační vrstvu. Jejím úkolem už tak není jen vykonávat zdrojový kód PHP skriptů a práce s databází, ale navíc i řízení celé logiky aplikační distribuované cache. Ve své práci uvádím výsledky, které tato tvrzení dokládají.

12.5.1 Optimalizace aplikace pomocí Memcached

Ve své práci jsem zvolil aplikační distribuovanou cache s názvem Memcached. Memcached obsahuje rozhraní pro práci v různých programovacích jazycích, například v Java, Ruby On Rails, .NET, apod. Somozřejmě obsahuje i rozhraní pro programovací jazyk PHP, použitého v mé studii. PHP rozhraní pro Memcached je součástí dopňkových rozšíření pro PHP, čili instalace tohoto rozhraní je bezproblémová. Vzhledem k bohaté podpoře různých programovacích jazyků, je možné použít návrh, přístup a výsledky mé studie aplikační distribuované cache Memcached i pro webové architektury implementované v jiných programovacích jazycích než jen PHP.

Memcached je volně šířitelným software s vysokou rychlostí a stabilitou. Své uplatnění najde v prostředích vysoké zátěže, kde dokáže rapidně snížit dobu přístupu k datům a zachovává aplikaci dynamickou. Memcached byla vyvinuta a implentována v jazyce C pro Live Journal v roce 2003, kdy měla tato webová aplikace přístup několika miliónů dynamického zobrazení stránek během jednoho dne. V takovémto prostředí vysoké zátěže obstála a stává se dnes běžnou součástí vrstev webových arhitektur v prostředí vysoké zátěže.

Fyzickým úložištěm pro Memcached je operační paměť RAM. Do paměti ukládá hodnoty na principu key-value, čili každá hodnota je ukládána a čtena podle konkrétního klíče. Připojení aplikační vrstvy k jednotlivým serverům s memcached není nikterak složité. Těchto cache serverů, neboli uzlů, může být i více a je možné určit v jakém poměru se budou hodnoty do jednotlivých uzlů ukládat. Ne všechny uzly totiž mohou mít stejné hardwarové vybavení, zejména stejnou velikost operační paměti RAM. Aplikační vrstva ani nemusí znát informace o tom, na jakém konkrétním uzlu se uložila jaká hodnota. Pouze zašle Memcached požadavek pro hodnotu podle klíče a Memcached už sama rozhoduje na kterém z uzlů se tato hodnota nachází. Všechny hodnoty jsou ukládány serializované, nebo v textové formě, a nebo v nějakém jiném standardizovaném formátu, který může vybrat aplikační vrstva.(Brad Fitzpatrick, 2004)

Systém Memcached představuje optimálního kandidáta pro tvorbu aplikační distribuované cache pro dynamické webové aplikace. Ovšem vzhledem k náročnosti požadavků pro tuto vrstvu webové architektury je důležitý správný návrh a implementace aplikace. To z toho důvodu, aby byla ukládána a zobrazována čerstvá, aktuální a správná data pro zobrazení korektních informací pro uživatele webové aplikace.

12.5.2 Specifikace aplikace

Pro aplikační vrstvu byl použit programovací jazy PHP s MVC frameworkem Symfony 2. Každý MVC framework by měl pracovat s daty a jejich úložištěm ve vrstvě Model. Vyjímkou by neměli být ani data ukládána pomocí distribuované aplikační cache Memcached.

Model aplikační vrstvy je rozdělen na další čtyři vrstvy, kde každá z nich má svůj jasně definovaný účel. První vrstvou je vrstva Service, neboli vrstva, která

je přístupna z jiných vrstev MVC frameworku. Této vrstvě mohou být předány i nějaké parametry. Servisní vrsta požadavek zpracuje, zpracuje předané parametry a předá řízení další vrstvě modelu kterou je DAO, neboli Data Access Object. Účelem této vrstvy je vybrat způsob přistupu ke konkrétním typům úložišť. Jednotlivé typy úložišť jsou přístupné pomocí vrstvy s názvem Mapper. Pro každý typ úložiště existuje Mapper, který má za úkol realizovat daný požadavek na konkrétní úložiště, například databázi či aplikační distribuovanou cache. Úložiště tak tvoří poslední vrstvu pro Model.

Data, neboli dotazy se kterými aplikace pracuje, mohou být tří druhů z pohledu čtení z úložiště a ukládání do úložiště. Dotazy mohou být buď skalárem, čili jednou hodnotou, nebo entitou, neboli objektem s více atributy, či kolekcí entit. Tyto typy dotazů jsou buď předány databázi a nebo distribuované aplikační cache, podle toho jak rozhodne aplikační vrstva. Každý z těchto dotazů definuje svůj SQL dotaz pro načtení z databáze a klíč pod kterým je uložen do Memcached. Do memcached jsou data ukládána serializovaná, a to z toho důvodu, aby mohla být opět zrekonstruovatelná.

Největší problém obecně pro cache vrstvy bývá jejich invalidace. V distribuovaných aplikačních cache vrstvách mohou vznikat tzv. cache kaskády. Vyjímkou
tomu nebylo ani v mém návrhu aplikace. Tyto kaskády vznikají tím, že stejná data
jsou interpretována v jiných kontextech, čili jakmile dojde ke změně těchto dat,
musí se změnit i celá tato kaskáda, neboli se celá kaskáda musí invalidovat. Jedná
se tak o závislosti mezi jinými výsledky dotazů na stejných datech. Jako příklad
můžu uvést, že jeden stejný článek se může nacházet v kolekci nejnovějších článků
a zároveň v kolekci článků dané kategorie. Jakmile dojde ke změně článku v databázi, je potřeba invalidovat i obě dvě tyto kolekce v cache paměti Memcached.
Ve své práci tuto skutečnost řeším pomocí Interface Dependency Injection, která
určuje způsob předávání závislostí mezi jednotlivými objekty. Vytvoří se tedy nějaká
konkrétní kaskáda, která určuje závislosti mezi konkrétními daty a jednotlivými dotazy. Jakmile dojde ke změně určitých dat, tak kaskáda invaliduje všechny závislosti
dotazů na těchto datech.

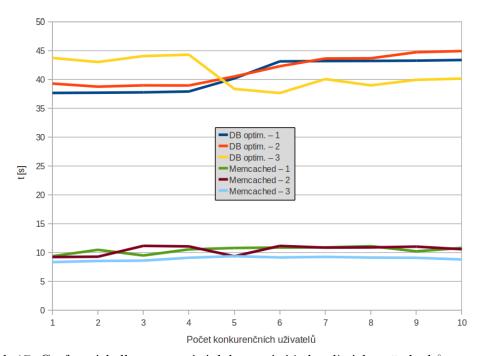
Takto jsou splněny všchny podmínky pro správnou práci a organizaci aplikační distribuované cache. Data jsou do cache paměti ukládána v nejmenších a jasně definovaných formátech, podle jednoznačného a konkrétního klíče a jsou ukládána znovuzrekonstruovatelná. Invalidace dat uloženách v cache paměti je řešena systémem invalidačních kaskád.

12.5.3 Dosažené výsledky

Po zhodnocení dosažených výsledků webové architektury s aplikační distribuovanou cache pomocí Memcached bylo potvrzeno další zrychlení odezvy odpovědí na požadavky klientů v prostředí vysoké zátěže. Opět jsem nasimuloval prostředí vysoké zátěže pomocí zátěžových testů programem siege, kdy odpověď požadovalo deset konkurenčních uživatelů ve stejný moment ve třech repeticích. Z XHProf profilování jsem vyprofiloval výsledky pro jeden požadavek jak pro situaci s použitím aplikační distribuované cache, tak i pro situaci pouze s optimalizovanou databází bez použití aplikační ditribuované cache. Výsledky tohoto profilování jsou takovéto:

- neoptimalované bez Memcached 25,9s
- optimalizované s Memcached 0.95s

Výsledky potvrdili že došlo k velkému zrychlení odezvy. Zároveň bylo otestováno, že aplikace stále zůstává dynamickou a všechna data jsou invalidována správně a ve správný čas. Ovšem stále zůstává obrovské zatížení aplikační vrstvy. Z toho tedy vyplývá, že při použití aplikační distribuované cache je potřeba počítat s tímto zatížením, které už je nutno řešit více aplikačními servery a rozdělováním zátěže mezi tyto servery. Server určen pro aplikační distribuovanou cache neměl žádné velké vytížení a tudíž se zde nachází potenciál, který se stále jestě může využít.

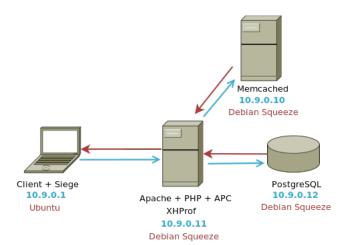
Obrázek 17: Graf s výsledky porovnání doby trvání jednotlivých požadavků pro repetice v prostředí s Memcached a v prostředí s optimalizovanou databází PostgreSQL

Function Name	Calls	Calls%	Incl. Wall Time (microsec)	IWall%
Current Function				
call user func array@1	209	49.4%	24,632,393	84.0%
Exclusive Metrics for Current Function	1		1,985	0.0%
Parent functions				
Symfony\Component\DependencyInjection\ContainerBuilder::createService	5	2.4%	24,629,750	100.0%
Twig Template::getAttribute	204	97.6%	2,643	0.0%
Child functions				
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Comment\CommentService::getCommentsCount	1	0.5%	18,444,038	74.9%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\ArticleService::getArticlesCount	1	0.5%	5,708,528	23.2%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\ArticleService::getArticlesNew	1	0.5%	262,783	1.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\MemberService::getMembersCount	1	0.5%	194,205	0.8%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\CategoryService::getAllCategories	1	0.5%	20,080	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getTitle	15	7.2%	116	0.0%
$\underline{Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getMember}$	30	14.4%	113	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getCategory	30	14.4%	101	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\Entity\Category::getTitle	31	14.8%	92	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getImageUrl	15	7.2%	85	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\Entity\Category::getUrl	23	11.0%	74	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getUrl	15	7.2%	56	0.0%
$Dpxskrha \label{lem:lemodel} Dpxskrha \label{lemodel} Models \label{lemodel} Article \label{lemodel} Entity \label{lemodel} Article \label{lemodel} : getContent$	15	7.2%	48	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\Entity\Member::getFirstName	15	7.2%	47	0.0%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\Entity\Member::getLastName	15	7.2%	42	0.0%

Obrázek 18: XHP
rof profilování aplikačního modelu dotazů před optimalizací pomocí Mem
cached $\,$

Function Name	Calls	Calls%	Incl. Wall Time (microsec)	IWall%
Current Function				
call user func array@1	209	49.4%	87,007	9.2%
Exclusive Metrics for Current Function			2,077	2.4%
Parent functions				
Symfony\Component\DependencyInjection\ContainerBuilder::createService		2.4%	84,173	96.7%
Twig Template::getAttribute	204	97.6%	2,834	3.3%
Child functions				
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\ArticleService::getArticlesNew	1	0.5%	56,214	64.6%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\MemberService::getMembersCount	1	0.5%	10,114	11.6%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\CategoryService::getAllCategories	1	0.5%	6,436	7.4%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\ArticleService::getArticlesCount	1	0.5%	6,181	7.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Comment\CommentService::getCommentsCount	1	0.5%	5,143	5.9%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getImageUrl	15	7.2%	127	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getCategory	30	14.4%	122	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getMember	30	14.4%	109	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\Entity\Category::getTitle	31	14.8%	103	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Category\Entity\Category::getUrl	23	11.0%	86	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getUrl	15	7.2%	69	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\Entity\Member::getFirstName	15	7.2%	59	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getContent	15	7.2%	58	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Article\Entity\Article::getTitle	15	7.2%	56	0.1%
Dpxskrha\FrontBundle\Model\Models\Member\Entity\Member::getLastName	15	7.2%	53	0.1%

Obrázek 19: XHP
rof profilování aplikačního modelu dotazů po optimalizaci pomocí Memcached

Obrázek 20: Výsledné zapojení webové architektury s aplikační distribuovanou cache vrstvou Memcached

12.6 Reverzní proxy cache

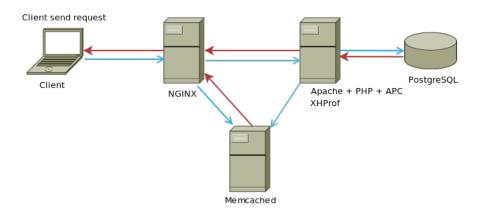
Nejrychlejším a nejefektivnější způsobem zůstává stále použití reverse proxy cache. Ovšem ale aplikace tak přichází o dynamičnost. Ale i tak se dají najít situace, kdy je možné použití statického cachevání pomocí reversní proxy cache. Například archiv článků nějakého určitého období může být statického charakteru, poněvadž takovýto obsah se dynamicky nemění. Existuje spousta programů pro řešení klasické reverzní proxy cache (viz. kapitola 7.3.2). V této části své práce popíšu netradiční způsob pro řešení reverzní proxy cache, ale tento způsob má své uplatnění i v praxi a navazuje na předchozí kapitolu 12.5.

12.6.1 Optimalizace pomocí reverzní proxy cache Nginx s Memcached

Jedním z moderních nástrojů pro reverzní proxy cache a se nazývá Nginx. Nginx má spoustu dalších funkcionalit a modulů. Obsahuje modul pro webový server, pro vyvažování zátěže (load balancing), pro geografické vyvažování zátěže, pro servírování obrázků, pro podporu memcached, a spoustu dalších modulů. Tento opravdu silný nástroj byl vytvořen programátorem Igorem Sysoevem v roce 2004 pro druhou největší ruskou webovou aplikaci Rambler.ru, která servírovala přes 500 milionů HTTP odpovědí během jednoho dne. Nginx jako reverzní proxy cache je řízen HTTP hlavičkami jako klasická reverzní proxy cache (viz. kapitola 7.2). HTTP odpovědi ukládá do přesně definovaného adresáře souborového systému. Tento klasický způsob se hodí pro skutečný statický obsah, kterým jsou obrázky, CSS soubory, JS soubory apod.(Will Reese, 2008)

Ve své práci jsem použil Nginx jako reverzní proxy cache s modulem pro Memcached. Tento netradiční způsob řešení reverzní proxy cache s sebou přináší určité výhody. Jednou z výhod je, že řízení Memcached je plně pod kontrolou aplikační

vrstvy. Aplikační vrstva ukládá a invaliduje výsledné HTTP odpovědi na HTTP požadavky klientů do Memcached, kterou používá reverzní proxy cache Nginx. Jakmile Nginx obdrží HTTP požadavek a z konfigurace zjistí, že HTTP odpověď je možné hledat pod URL adresou v paměti Memcached, zkusí ji tam najít. Pokud ji nenalezne propustí tento požadavek dále na aplikační vrstvu. Aplikační vrstva sestaví HTTP odpověď, uloží ji pod URL adresou HTTP požadavku do cache paměti pro Memcached, a pošle klientovi. Při příštím HTTP požadavku Nginx nalezne HTTP odpvěď v paměti Memcached a pošle klientovi, bez toho, aniž by požadavek propustila na aplikační vrstvu. Takovéto chování je obdobné jako při klasickém nastavení reverzní proxy cache, s tím rozdílem, že ukládání a invalidace nejsou řízeny HTTP hlavičkami. Dalši výhodou může být využití Ajaxu pro vytvoření dynamického přístupu ukládání a invalidace dat do cache paměti pro Memcached a Nginx.(Ilya Grigorik, 2008)

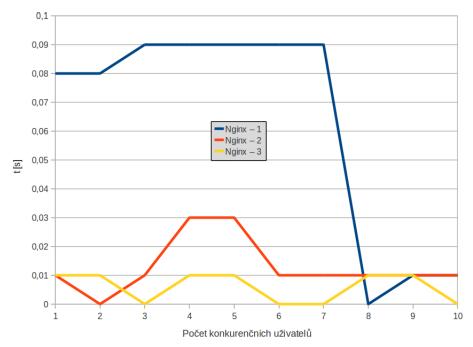
Obrázek 21: Schéma webové architektury při použití Nginx s modulem pro Memcached

12.6.2 Využití Ajax a webových služeb pro NGINX s Memcached

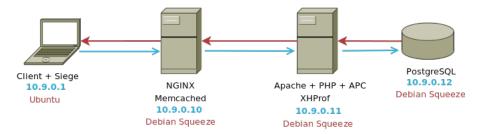
Aplikační vrstva nemusí ukládat do cache paměti Memcached pro Nginx pouze celé kompletní HTML stránky, jakožto odpovědi HTTP požadavků. Může ukládat i další typy odpovědí jako například Ajaxem standardizovaný JSON, což je druh přenosu dat mezi Aplikační vrstvou a technologií Ajax klientské vrstvy. I takováto HTTP odpověď může být ukládána do cache paměti Memcached pro Nginx. V takovémto případě může dojít k rozdělení jednoho HTTP požadavku na víc různých HTTP požadavků pomocí Ajax. Klient zašle HTTP požadavka Nginx navrátí HTTP odpověď. Tato odpověď pak obsahuje několik dynamických požadavků pomocí. Dynamické mohou být proto, že aplikace může řídit jejich invalidaci podobným způsobem jako v aplikační distribuované cache. Hlavní rozdíl je v tom, že aplikační distribuovaná cache je řízena plně aplikační vrstvou, jak při změně tak čtení. Zatím co tento systém webové architektury je řízen aplikační vrstvou pro změnu a invalidaci dat, ale reverzní proxy cache vrstvou pro čtení a získávání dat z cache paměti. Tímto způsobem může být webová architektura ještě více škálována.

12.6.3 Dosažené výsledky

Z dosažených výsledků vyplývá absulutně nejrychlejší doba pro HTTP odpovědi ze všech mých experimentů. Opět jsem nasimuloval prostředí vysoké zátěže pro deset konkurenčních uživatelů v jeden samý okamžik a ve třech repeticích. Ovšem tento experiment má tu nevýhodu, že obsah takovéto webové architektury se stává statickým. Ale při aplikaci myšlenky z kapitoly 12.6.2 jsou HTTP odpovědi servírovány uživateli velice rychle a jakmile jsou data změněna, může dojít k ivalidaci dat z aplikační vrstvy (viz. kapitola 12.6.2). Takto se obsah webové aplikace může stát dynamickým. Tento způsob dynamického chování jsem implementoval v aplikační vrstvě i pro Nginx.

Obrázek 22: Graf s výsledky porovnání doby trvání jednotlivých požadavků pro repetice s reverzní proxy cache Nginx s pamětí Memcached

Obrázek 23: Výsledné zapojení webové architektury s reverzní proxy cache vrstvou Nginx s pamětí Memcached

13 DISKUZE 46

13 Diskuze

Diskutovaná řešení, jak je možné je kombinovat, apod.

14 ZÁVĚR 47

14 Závěr

Závěr ve smyslu nákladů a přínosů, kdy je lepší co. Uvidíme, napíšu jako poslední.

15 REFERENCE 48

15 Reference

Kyle Rankin Linux Journal: Hack and / - Linux Troubleshooting, Part I: High Load [online]. Dostupné z: http://www.linuxjournal.com/magazine/hack-and-linux-troubleshooting-part-i-high-load.

- Faisal Khan DOS ATTACKS: Dos Attacks Overview What are DoS attacks [online]. Dostupné z: http://dos-attacks.com/what-are-dos-attacks/.
- PAVEL ČEPSKÝ Lupa.cz: Útoky jménem Anonymous: Jak se rodí hackeři? [online]. Dostupné z: http://www.lupa.cz/clanky/utoky-jmenem-anonymous-jak-se-rodi-hackeri/.
- Doc.Ing.Jaroslav Zendulka, CSc. *VUT-FIT:* 10. Architektura klient/server a třívrstvá architektura [online]. Dostupné z: http://www.fit.vutbr.cz/study/courses/DSI/public/pdf/nove/10_clsrv.pdf.
- Brett McLaughlin *Ibm developer works: Mastering Ajax* [online]. Dostupné z: http://www.ibm.com/developerworks/web/library/wa-ajaxintro1/index.html.
- Rudolf Pecinovský Návrhové vzory : 33 vzorových postupů pro objektové programování 1. vyd. Brno: Computer Press, 2007. 527 s. ISBN 978-80-251-1582-4.
- BOHDAN BLAHA *SQL Optimalizace v Oracle* Praha: Unicorn College, 2010. 47 s. Dostupné z: http://www.unicorncollege.cz/katalogbakalarskych-praci/bohdan-blaha/attachments/Blaha_Bohdan_-_Optimalizace_SQL_dotaz%C5%AF_v_datab%C3%A1zi_Oracle.pdf.
- ELI WHITE Habits of Highly Scalable Web Applications DCPHP Conference 2009.
- Tomáš Vondra Replikace v PostgreSQL CSPUG Konference 2011.
- R. FIELDING, UC IRVINE, J. GETTYS, J. MOGUL, COMPAQ, H. FRYSTYK, L. MASINTER, XEROX, P. LEACH, MICROSOFT, T. BERNERS-LEE, W3C/MIT RFC:2616 Hypertext Transfer Protocol HTTP/1.1.
- MARK NOTTINGHAM CACHING TUTORIAL for Web Authors and Webmasters [online]. Dostupné z: http://www.mnot.net/cache_docs/.
- Jakub Onderka Zdrojak.cz: Profilování PHP skriptů pomocí XHProf [online]. Dostupné z: http://www.zdrojak.cz/clanky/profilovani-php-skriptu-pomoci-xhprof/.
- VITO CHIN Technortal Ibuildings: Understanding APC [online]. Dostupné z: http://techportal.ibuildings.com/2010/10/07/understanding-apc/.
- Brad Fitzpatrick Linux Journal: Distributed Caching with Memcached [online]. Dostupné z: http://www.linuxjournal.com/article/7451.

15 REFERENCE 49

WILL REESE Linux Journal: Nginx: the High-Performance Web Server and Reverse Proxy [online]. Dostupné z: http://www.linuxjournal.com/magazine/nginx-high-performance-web-server-and-reverse-proxy.

ILYA GRIGORIK *Igvita.com:* Nginx and Memcached, a 400% boost! [online]. Dostupné z: http://www.igvita.com/2008/02/11/nginx-and-memcached-a-400-boost/.

16 PŘíLOHY 50

16 Přílohy